

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/5/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898929
Dátum vydania rozhodnutia:	07.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898929.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanej S. B. pre pokračovací trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na verejnom zasadnutí konanom 7. mája 2015 v Bratislave o odvolaniach krajského prokurátora, obžalovanej S. B. a poškodených Q. O., E. P. a J. Q. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. apríla 2014, sp. zn. 3 T 16/2003, rozhodol

rozhodol:

I. Podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Postupom podľa § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 a podľa § 250 ods. 5 s použitím § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 sa obžalovaná S. B.

o d s u d z u j e

k trestu odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 sa obžalovaná S. B. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

II. Podľa § 256 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 odvolania obžalovanej S. B. a poškodených Q. O., E. P. a J. Q. sa z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 11. apríla 2014, sp. zn. 3 T 16/2003, uznal obžalovanú S. B. vinnú z pokračovacieho trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

v období od 22. decembra 1997 do 8. novembra 1999 v Košiciach, na Triade KVP č. 4, v mieste

podnikania firmy B. P. s obchodným menom B. P. - V.D.D. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s teraz už nebohým B. P., nar. XX. X. XXXX v W. K. B., vylákali formou uzavretia zmlúv o správe peňažných prostriedkov od:

- 1) Ing. U. U., CSc. 22. 2.1999 sumu 100.000,-Sk
- 2) Q. U. 2. 9.1998 190.000,-Sk
30. 4. 1999 80.000,- Sk
- 3) B. U. 8.11.1999 100.000,-Sk
- 4) V. U. 1.4.1998 100.000,-Sk
- 10.11.1998 135.000,-Sk
- 5) B. O. 7. 5.1999 190.000,-Sk
- 6) Q. O. 26. 2.1998 200.000,-Sk
26. 2. 1998 234.000,-Sk
- 7) Ing. X. O., CSc. 5. 2.1999 500.000,-Sk
16. 4. 1999 500.000,-Sk
- 8) H. O. 31. 5.1999 500.000,-Sk
30. 6. 1999 250.000,-Sk
- 9) B. O. 26. 3.1999 100.000,-Sk
- 10) Q. O. 25. 5.1999 300.000,-Sk
- 11) Q. O. 24. 2.1998 100.000,-Sk
- 12) U. O. 30. 3.1998 100.000,-Sk
- 13) E. O. 19.3.1998 400.000,-Sk
- 14) X. O. 25. 3.1998 180.000,-Sk
- 15) Q. O., rod. F. 25. 3.1999 300.000,-Sk
- 16) E. O. 13. 3.1998 100.000,-Sk
- 17) V. O. 18. 5.1999 70 000,-Sk
- 18) X. O. 5. 3. 1999 30.000,- Sk
- 19) I. D. 1.7.1998 250.000,-Sk
- 20) X. E. niekedy v januári 1998 100.000,-Sk
13. 1.1999 100.000,-Sk
- 21) Z. E. 1. 7. 1998 200.000,-Sk
29. 1. 1998 100.000,-Sk
- 22) E. P. 5.11.1998 500.000,-Sk
- 23) Ing. Q. P. 10.12.1998 190.000,-Sk
11. 1. 1999 100.000,-Sk
- niekedy vo februári 1999 300.000,-Sk
- 24) Ing. F. P. 4. 5. 1998 200.000,-Sk
4. 5. 1999 260.000,-Sk
- 25) O. P. 31.5.1999 150.000,-Sk
31. 5.1999 250.000,-Sk
7. 7. 1999 90.000,-Sk
- niekedy v septembri 1999 67.000,-Sk
- 26) B. I. P. 22. 1. 1999 100.000,-Sk
- 27) Q. P. 27. 3.1998 100.000,-Sk
- 28) RSDr. X. P. 10. 12. 1998 500.000,-Sk
- 29) X. F. 28. 1.1999 1,000.000,-Sk
- 30) X. F. 6. 10. 1998 100.000,-Sk
- 31) X. F. v období od marca do januára 1999 100.000,-Sk
- 150.000,-Sk
- 200.000,- Sk
- 100.000,- Sk
- 100.000,-Sk
- 32) B. F. 12. 3. 1998 160.000,-Sk
26. 8.1998 160.000,-Sk

33) P. F. 10. 9. 1998 60.000,-Sk
34) V. F. 4. 3. 1999 100.000,-Sk
15. 3. 1999 100.000,-Sk
7. 4. 1999 100.000,-Sk
35) B. Z. 22. 2. 1999 100.000,-Sk
36) X. Z. 5. 3. 1998 370.000,-Sk
37) P. Z. niekedy v novembri 1998 200.000,-Sk
38) E. Z. 5. 5. 1998 300.000,-Sk
3. 5. 1999 300.000,-Sk
39) A. Z. 29. 5. 1998 100.000,-Sk
3. 5. 1999 100.000,-Sk
40) Ing. JUDr. V. Z. 12.2.1998 100.000,-Sk
25. 3.1998 100.000,-Sk
41) Q. Z. 28. 1. 1998 400.000,-Sk
42) U. Z. 3. 3. 1999 420.000,-Sk
7. 6. 1999 45.000 DM
čo v prepočte činí 1.049.940,-Sk
43) X. Z. 9. 4.1999 1.680 USD
čo v prepočte činí 69.582,20,-Sk
9. 4. 1999 6.874 GBP
čo v prepočte činí 456.241,10 Sk
44) U. Z. niekedy v apríli 1998 200.000,-Sk
niekedy v októbri 1998 214.000,-Sk
niekedy v januári 1998 227.500,-Sk
45) G. Z. niekedy v máji 1998 70.000,-Sk
46) Q. Z. 2. 2. 1999 100.000,-Sk
47) X. Z. niekedy v apríli 1998 500.000,-Sk
48) U. Z. niekedy v marci 1998 400.000,-Sk
49) O. Z. 31. 3. 1998 100.000,-Sk
50) B. Z. 7. 6. 1999 263.000,-Sk
51) B. D. 25. 3. 1998 500.000,-Sk
25. 3. 1999 300.000,-Sk
52) B. X. 30. 3. 1998 100.000,-Sk
53) X. X. 1. 3. 1999 300.000,-Sk
1. 6. 1999 220.000,-Sk
54) P. X. 1. 3. 1999 120.000,-Sk
55) G. X. 15.10.1998 100.000,-Sk
23. 10. 1998 100.000,-Sk
56) B. S. 24. 3. 1998 120.000,-Sk
57) Z. S. 18. 2. 1999 700.000,-Sk
58) F. S. 26. 4. 1999 100.000,-Sk
59) Ing. X. S. 9. 2. 1998 125.000,-Sk
60) V. S. 2. 2. 1999 300.000,-Sk
2. 2. 1999 200.000,-Sk
24. 2. 1999 300.000,-Sk
24. 6. 1999 200.000,-Sk
61) MUDr. B. S. 18. 3.1998 100.000,-Sk
62) U. S. 12. 2.1998 100.000,-Sk
63) P. S. niekedy v marci 1998 100.000,-Sk
64) W. S. niekedy v marci 1998 350.000,-Sk
17. 3. 1998 250.000,-Sk
65) U. S. 3. 3. 1999 102.000,-Sk
66) Q. S. 27. 3. 1998 300.000,-Sk
67) Q. S. 27.11.1998 100.000,-Sk

29. 3. 1999 100.000,-Sk
9. 4. 1999 100.000,-Sk
68) Z. S. 4. 1. 1999 68.000,-Sk
69) U. S. 1. 4. 1998 120.000,-Sk
70) Ing. arch. X. S. 3. 11.1998 300.000,-Sk
17. 12. 1998 200.000,-Sk
71) X. S. 5. 2. 1999 150.000,-Sk
72) B. S. 5. 2.1999 100.000,-Sk
3. 6. 1999 300.000,-Sk
73) Q. S. 9. 3.1999 160.000,-Sk
74) X. J. 11. 2. 1999 1,500.000,-Sk
75) A. J. 8.2.1999 80.000,-Sk
8. 2. 1999 458.000,-Sk
76) X. J. niekedy v októbri 1998 50.000,-Sk
niekedy v januári 1999 76.250,-Sk
niekedy v júli 1999 30.500,-Sk
14. 9.1999 51.000,-Sk
77) J. Q. 26. 5. 1999 200.000,-Sk
78) J. Q. 19. 4. 1999 150.000,-Sk
79) Y. Q. 9.11.1998 100.000,-Sk
28. 12. 1998 250.000,-Sk
80) Ing. Q. Q. 17. 12. 1998 135.000,-Sk
81) Ing. arch. V. Q. 17. 12. 1998 200.000,-Sk
82) Ing. X. Q. 22. 12. 1997 20.000,-Sk
23. 3.1998 80.000,-Sk
83) V. Q. niekedy v novembri 1998 80.000,-Sk
23. 9. 1999 120.000,-Sk
84) MUDr. V. Q. 23. 2. 1999 74.000,-Sk
85) Ing. X. Q. 3. 4. 1998 130.000,-Sk
86) I. Q. 25. 3. 1998 350.000,-Sk
87) X. Q. 4. 12. 1998 100.000,-Sk
88) F. K. 22. 1. 1999 40.000,-Sk
89) Q. K. 29. 4. 1999 120.000,-Sk
90) Ing. S. K., CSc.
niekedy v marci 1998 200.000,-Sk
91) X. K. 8. 2. 1999 500.000,-Sk
92) O. K. 27. 2. 1998 100.000,-Sk
93) X. K. 13. 3.1998 100.000,-Sk
94) H. R. 9. 2. 1999 100.000,-Sk
95) X. V. 24. 9. 1998 100.000,-Sk
5.11.1998 100.000,-Sk
5. 5.1999 50.000,-Sk
3. 6.1999 100.000,-Sk
96) Ing. X. V. 11. 2.1999 30.000,-Sk
97) Q. V. 26. 10. 1998 100.000,-Sk
10. 11.1998 100.000,-Sk
98) I. Y. 19. 2. 1998 100.000,-Sk
99) Ing. P. Y., CSc. 15. 7.1998 100.000,-Sk
100) B. Y. 15. 3.1999 120.000,-Sk
13. 4. 1999 40.000,-Sk
101) Ing. X. Y. 16. 10. 1998 40.000,-Sk
102) RNDr. Q. Y. 18. 5. 1998 100.000,-Sk
3. 9. 1998 300.000,-Sk
103) X. W. 5. 5. 1999 60.000,-Sk

4. 6.1999 20.000,-Sk
104) I. W. 3. 6.1999 100.000,-Sk
105) B. W. 1. 8.1998 65.000,-Sk
23. 12. 1998 35.000,-Sk
106) I. W. 1. 4. 1999 80.000,-Sk
107) E. W. 16. 3. 1999 300.000,-Sk
108) Ing. X. W. niekedy v I. štvrtroku 1998 200.000,-Sk
27. 3. 1998 300.000,-Sk
109) B. W. 16.11.1998 50.000,-Sk
110) B. W. 21. 9. 1998 106.000,-Sk
111) B. W. 4. 2. 1999 150.000,-Sk
2. 7. 1999 50.000,-Sk
112) Ing. X. B. 30. 3. 1998 200.000,-Sk
4. 1. 1999 100.000,-Sk
113) E. B. 4. 3. 1998 271.000,-Sk
26. 3. 1999 510.000,-Sk
114) V. I. 10. 3. 1998 100.000,-Sk
115) U. I. 31. 3.1998 140.000,-Sk
116) X. I. 2. 3. 1998 100.000,-Sk
117) U. I. 20. 1.1999 50.000,-Sk
118) V. I. 9. 4. 1999 280.000,-Sk
119) S. M. 11. 5.1998 200.000,-Sk
2. 8. 1999 50.000,-Sk
120) X. I. 19. 4. 1999 30.000,-Sk
6. 8. 1999 50.000,-Sk
121) A. T. 5. 3. 1998 170.000,-Sk
30. 7. 1998 100.000,-Sk
122) E. T. 9.4.1999 150.000,-Sk
123) Q. B. 30. 3. 1998 100.000,-Sk
124) I. B. 16. 10. 1998 100.000,-Sk
125) B. B. 23. 3. 1998 150.000,-Sk
9. 3. 1999 200.000,-Sk
126) U. B. niekedy v októbri 1998 100.000,-Sk
niekedy v apríli 1999 100.000,-Sk
127) Q. B. 18. 10. 1999 150.000,-Sk
128) U. B. 16. 7.1998 150.000,-Sk
19. 10. 1998 80.000,-Sk
129) J. B. 16. 1. 1998 200.000,-Sk
130) Ing. V. B. 27. 10. 1998 30.000,-Sk
131) F. B. 6. 3. 1998 100.000,-Sk
132) MUDr. J. B. 8. 12.1998 100.000,-Sk
25. 1. 1999 100.000,-Sk
133) Y. B., nar. X. X. XXXX 25. 3. 1998 100.000,-Sk
15. 7. 1998 100.000,-Sk
5. 11.1998 100.000,-Sk
134) Y. B., nar. X. X. XXXX 3.6.1999 200.000,-Sk
135) Ing. X. G. 24. 4.1998 250.000,-Sk
136) Q. G. 20. 1.1999 100.000,-Sk
23. 3. 1999 100.000,-Sk
137) Ing. V. G. 24. 4. 1998 250.0000,-Sk
138) Ing. X. G. 31. 3.1998 135.000,-Sk
139) Ing. A. G. 31. 3. 1998 130.000,-Sk
140) X. G. 26. 3. 1998 205.000,-Sk
6. 5. 1998 55.000,-Sk

141) B. G. 20. 1.1998 100.000,-Sk,

a to pod zámienkou ich použitia na podnikateľskú činnosť firmy B. P. a ročného zhodnotenia v rozpätí od 27% do 42%, takto získané finančné prostriedky použili na vyplácanie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o správe peňažných prostriedkov a na ďalší nezistený účel, čím poškodeným spôsobili škodu vo výške 37.938.013,30 Sk (1.259.311,34 Eur).

Za to obžalovanú S. B. odsúdil podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. v spojení s článkom 6 ods. 1, veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v znení protokolu č. 11, k trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, ktorého výkon jej podľa §§ 58 ods. 1 písm. a/, 59 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len Tr. por.) krajský súd poškodených:

1. Ing. U. U., CSc. nar. XX.X.XXXX, bytom S., I. X
2. Q. U., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX
3. B. U., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. B. XXX
4. V. U., nar. XX.X.XXXX, bytom S., C. XX
5. B. O., nar. XX.X.XXXX, bytom K. V. XX
6. Q. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. R. XXX
7. Ing. X. O., CSc, nar. XX.X.XXXX, bytom S., E. D. XX
8. E. O., nar. XX.X.XXXX, bytom S., J. XX
9. Q. O., nar. X.XX.XXXX, bytom S., Q. XX/XX
10. Q. O., nar. X.X.XXXX, bytom S., W. XXX/X
11. U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX
12. E. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXX
13. X. O., nar. X.X.XXXX, bytom Y., A. XXXX/XX,
14. Q. O., nar. X.X.XXXX, bytom Y., A. XXXX/XX
15. E. O., nar. X.X.XXXX, bytom S., H. X
16. V. O., nar. XX.X.XXXX, bytom S., F. XX
17. X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., F. XX
18. I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., T. X
19. X. E., nar. XX.X.XXXX, bytom S., O. XXXX/XX
20. Z. E., nar. XX. X. XXXX, bytom S., O. XXXX/XX
21. E. P., nar. XX.X.XXXX, bytom S. - Q., G. P. Q. XX
22. MVDr.I. S., nar. XX.X.XXXX, bytom K., J. S. XXXX/XX
23. Ing. G. Z., nar. X.X.XXXX, bytom B., S. XX
24. Ing. F. P., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, zastúpeného splnomocnencom JUDr. B. Z., J. Q. XX, Q.
25. O. P., nar. XX.X.XXXX, bytom P. nad B., S. XXX/XX
26. B. I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., X. XXXX/X
27. Q. P., nar. X.X.XXXX, bytom D. pri W. XX
28. RSDr. X. P., nar. XX.X.XXXX, bytom V., W. XX
29. W. F., bytom S., C. XXXX/X
30. X. F., nar. XX.X.XXXX, bytom S., O. XX
31. X. F., nar. X.X.XXXX, bytom S., H. XX
32. U. Y., nar. X.X.XXXX, bytom B. XX
33. Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., S. X
34. V. F., nar. XX.X.XXXX, bytom S., P. X
35. B. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom S., O. XX
36. X. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., M. I. S. XX
37. P. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom V., Q. O. č. X
38. E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX

39. A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX
40. Ing. JUDr. V. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom S., B. XXXX/X
41. Q. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom E., G. XXXX/XX
42. B. Z., nar. X.X.XXXX, bytom S. I. XXX
43. U. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom S., W. X
44. G. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX
45. Q. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Z. XXXX/XX
46. X. Z., nar. X.X.XXXX, bytom S., B. XXXX/XX
47. U. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom S., B. XXXX/XX
48. O. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom S., H. XXX/X
49. Q. Z., bytom S., R. XX
50. B. D., nar. X.X.XXXX, bytom S. XXX
51. B. X., nar. X.X.XXXX, bytom S. - V. , W. XX
52. X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., B. XXX/XX
53. P. X., nar. X.X.XXXX, bytom S., B. XXX/XX
54. G. X., nar. X.X.XXXX, bytom S., B. XX
55. B. S., nar. X.XX.XXXX, bytom S., Z. X
56. Z. S., nar. X.X.XXXX, bytom S., G. Q. X
57. F. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S., G. Q. X
58. Ing. X. S., nar. X.X.XXXX, bytom S., Y. X
59. V. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Q. X
60. U. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S., J. XX
61. P. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S., F. XX
62. W. S. , nar. XX.X.XXXX, bytom S.-V., S. X
63. U. S., nar. X.XX.XXXX, bytom X. XXX
64. Q. S., nar. XX.X.XXXX, bytom V., S. XXX/XX
65. Q. S., nar. X.X.XXXX, bytom S., S. XXXX/X
66. Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. X
67. U. S., nar. X.X.XXXX, bytom V., B. X
68. Ing. arch. X. S., nar. XX.X.XXXX, bytom V., V. XX
69. X. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Q. X
70. B. S., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX
71. Q. S., nar. X.XX.XXXX, bytom S., S. XX
72. X. J., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX
73. A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX
74. X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., X. XX
75. J. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom S., H. XX
76. J. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom S., T. XXXX/X
77. Y. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom S., B. I. XXX/XX
78. Ing. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., S.. K. XX
79. Ing. arch. V. Q., nar. X.X.XXXX, bytom S., T. XX
80. Ing. A. Q., bytom S., V. XX
81. V. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom S., O. X
82. MUDr. V. Q., nar. X.XX.XXXX, bytom S., I. XXXX/X
83. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. - O., V. XX
84. I. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom S., B. K. X
85. X. Q., nar. X.X.XXXX, bytom S. XXX
86. F. K., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Q. XXXX/X
87. Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., C. XX
88. Ing. S. K., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Q. XXXX/X
89. X. K., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Q. XX
90. O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., A. XX
91. X. K., nar. XX.X.XXXX, bytom S., A. XX
92. H. R., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. B. XXX

93. X. V., nar. X.X.XXXXX, bytom S., Y. X
94. Ing. X. V., nar. XX.XX.XXXXX, bytom S., O. X
95. Q. V., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., J. K. X
96. I. Y., nar. XX.XX.XXXXX, bytom Z. XXX
97. Ing. P. Y., CSc, nar. XX.X.XXXXX, bytom S., T. X
98. U. Y., nar. XX.X.XXXXX, bytom V., V. XX
99. Ing. X. Y., nar. XX.X.XXXXX, bytom B., G. XX
100. RNDr. Q. Y., nar. XX.XX.XXXXX, bytom S., X. X
101. X. W., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., W. 5
102. Q. J., nar. X.X.XXXXX, bytom S., V. XXXX/X
103. X. W., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., B. 1
104. B. W., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., W. XXXX/X
105. I. W., nar. XX.XX.XXXXX, bytom Q. H. XXX
106. E. W., nar. XX.X.XXXXX, bytom Q. H. XX
107. Q. W., bytom S., S. XXXX/XX
108. B. W., nar. XX.XX.XXXXX, bytom S. XXX
109. B. W., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., G. XXXX/XX
110. B. W., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., Y. X
111. Ing. X. B., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., I. XXX/X
112. E. B., nar. XX.XX.XXXXX, bytom W. I., Q. XX/XX
113. V. I., nar. X.XX.XXXXX, bytom S., S. XX
114. U. I., nar. XX.XX.XXXXX, bytom B. O. XX
115. X. I., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., V. X
116. U. I., nar. X.XX.XXXXX, bytom S., W. XX
117. V. I., nar. XX.X.XXXXX, bytom S. - B., G. X
118. S. M., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., Z. XXXX/X
119. X. I., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., I. W. XX XXX/XX
120. A. T., nar. XX.X.XXXXX, bytom I., XX. K. XXX/XX
121. E. T., nar. XX.X.XXXXX, bytom W. Z. XXX
122. Q. B., nar. X.X.XXXXX, bytom S., O. XXXX/X
123. I. B., nar. X.XX.XXXXX, bytom O. XX
124. A. B., nar. XX.XX.XXXXX, bytom S., A. XX
125. U. B., nar. X.XX.XXXXX, bytom S., Z. K. XX
126. U. B., nar. X.XX.XXXXX, bytom S., E. XXXX/X
127. J. B., nar. XX.X.XXXXX, bytom S. - O. XXX
128. A. B., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., B. XXXX/X
129. F. B., nar. X.XX.XXXXX, bytom S., Q. č. X
130. MUDr. J. B., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., V. K. XXX/XX
131. I. G., bytom W. K. B., U. X
132. Ing. X. G., nar. XX.XX.XXXXX, bytom S., J. XXXX/X
133. Q. G., nar. XX.X.XXXXX, bytom P. pri Z., W. X
134. Ing. V. G., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., J. X
135. Ing. A. G., nar. XX.X.XXXXX, bytom S., W. XX
136. Q. G., nar. XX.XX.XXXXX, bytom S., X. XXX/XX
137. B. G., nar. XX.XX.XXXXX, bytom S., I. X

s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie krajský prokurátor, obžalovaná S. B. a poškodení Q. O., E. P. a J. Q..

Vec bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená na rozhodnutie o podaných odvolaniach 10. februára 2015.

Odvolaie krajského prokurátora smerovalo len do výroku o treste uloženom obžalovanej S. B.. V tejto súvislosti krajský prokurátor argumentoval výškou spôsobenej škody, počtom poškodených a v neposlednom rade aj mierou konania a zavinenia obžalovanej S. B., ktorá podľa jeho názoru výrazne participovala na tomto protiprávnom konaní. S poukazom na zložitosť a rozsiahlosť vykonaného dokazovania preto ani dĺžku konania nepovažoval za mimoriadnu, v dôsledku ktorej okolnosti by mal byť obžalovanej S. B. za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá pri trestnom čine podvodu podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. predstavuje 5 rokov. Vzhľadom na vyššie uvedené sa podaným odvolaním domáhal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že by obžalovanej S. B. uložil trest odňatia slobody v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby 5 až 12 rokov a na výkon uloženého trestu ju zaradil I. nápravno-výchovnej skupiny. Odvolania obžalovanej S. B. a poškodených Q. O., E. P. a J. Q. navrhol podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná S. B. podala odvolanie čo do výroku o vine a výroku o treste, ktoré odôvodnila jednak sama a jednak prostredníctvom svojho obhajcu.

Odvolaním, ktoré písomne odôvodnila sama, sa hlavne domáhala, aby dôkazy, ktoré boli zabezpečené, boli vykonané a následne vyhodnotené v jej prospech. Predovšetkým jej išlo o tzv. rozlúčkový list nebohého B. P., ktorý bol založený do spisu, vo vzťahu ku ktorému znalkyňa Doc. PhDr. Mária Gažiová, PhD. dospela k záveru, že s vysokou pravdepodobnosťou bol jeho pisateľom práve nebohý B. P.. Rovnako tak sa domáhala, aby bolo vzaté do úvahy svedectvo už odsúdenej P. S., ktoré vyznelo v jej prospech. Z uvedených dôvodov preto obžalovaná S. B. navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec opätovne vrátiť krajskému súdu s tým, aby bolo doplnené dokazovanie výsluchom vyššie uvedenej svedkyne.

V odvolaní odôvodnenom prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaná S. B. v podstate len zopakovala všetky svoje námietky, ktoré uplatnila v rámci svojej obhajobnej argumentácie v konaní pred krajským súdom a ktorú založila na tvrdení, že výber peňazí od občanov až po ich zhodnotenie a následné vyplatenie bolo v rézii nebohého B. P., na ktorý proces nemala absolútne žiadny dosah, čo napokon potvrdili viacerí svedkovia, okrem iných X. Q., Q. B. a napokon aj samotný B. P., ktorý v liste na rozlúčku pred spáchaním samovraždy vylúčil jej podiel na vzniknutom protiprávnom stave, pričom autorstvo tohto listu znaleckým posudkom potvrdila aj znalkyňa Doc. PhDr. Mária Gažiová, PhD. Vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ mala byť podľa názoru obžalovanej S. B. zvolená tá skutková alternatíva, ktorá bola pre ňu najpriaznivejšia. V tejto súvislosti potom dala do pozornosti aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 30. januára 2004, sp. zn. 11 Tdo 902/2003. Z týchto dôvodov sa obžalovaná S. B. opätovne domáhala rovnakého postupu, ako bolo vyššie uvedené.

Podaným odvolaním sa obžalovaná S. B. alternatívne domáhala aj zastavenia trestného stíhania vzhľadom na dĺžku konania (viac ako 14 rokov), a to s poukazom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá bola potom premietnutá napr. aj do uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tost 12/2008.

Pokiaľ ide o odvolania krajského prokurátora a poškodených Q. O., E. P. a J. Q., obžalovaná S. B. navrhla tieto podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodení Q. O., E. P. a J. Q. sa podaným odvolaním domáhali zrušenia výroku o náhrade škody a priznania ich nároku v uplatnenom rozsahu.

Podľa § 254 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 253, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti

rozsudku krajského súdu podali procesné strany na to oprávnené, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli, urobili tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom sčasti dôvodné je len odvolanie podané krajským prokurátorom.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchala obžalovaná S. B. a že z jej konania nastal tam uvedený následok.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke skutkových zistení v prevažnej miere odkazuje na dostatočne rozvedené dôvody rozsudku krajského súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil a ktorý v plnom rozsahu akceptoval právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v predchádzajúcich rozhodnutiach.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovanej S. B. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovanej S. B. smerujúce čo do výroku o vine, Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo obžalovaného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo obžalovaného na spravodlivý proces.

V posudzovanom prípade krajský súd a jeho predseda senátu na obhajobnú argumentáciu obžalovanej S. B. uplatnenú v konaní pred súdom prvého stupňa, ktorá je v podstate totožná s uplatnenými odvolacími námietkami, dal v odôvodnení napadnutého rozsudku odpovede na všetky právne relevantné otázky v rozsahu, ktorým dostatočne a jasne objasnil právny základ rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v posudzovanej trestnej veci už vo svojich predchádzajúcich uzneseniach z 29. júla 2009, sp. zn. 5 To 1/2009 a najmä z 20. júna 2013, sp. zn. 5 To 2/2013, konštatoval, že:

- obžalovaná S. B. v rokoch 1996 - 1997 pracovala pre P. S., ktorá ako fyzická osoba podnikajúca pod obchodným menom P. S. - K.-E. prijímala vklady od tichých spoločníkov, ktorí jej tieto odovzdávali za účelom ich zhodnotenia, pričom s týmito finančnými prostriedkami nepodnikala, ale použila ich na vyplácanie výnosov vyplývajúcich z predchádzajúcich zmlúv a pre svoju osobnú potrebu, čím takto 2 100 poškodeným spôsobila škodu v celkovej sume 398 098 458,- Sk, za čo bola právoplatne odsúdená rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo 14. novembra 2005, sp. zn. 1 T 22/2001, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. decembra 2007, sp. zn. 1 To 39/2006;

- obžalovaná S. B. pre P. S. prijímala vklady od tichých spoločníkov a poskytovala rôzne pôžičky podnikateľským subjektom podľa rozhodnutia P. S., pričom o týchto skutočnostiach sa nevedla prakticky žiadna evidencia, pritom P. S. veľa peňazí investovala do zariadenia priestorov K.-E., nakúpila

viacero luxusných zahraničných áut, často chodila na zahraničné zájazdy a nákupy;

- samotná obžalovaná S. B. priznala, že spôsob podnikania P. S. sa jej nepozdával, keďže táto navyše bola často pod vplyvom alkoholických nápojov, a preto odtiaľ odišla, pričom v tomto kontexte sa však nie nezanedbateľným faktom javila aj tá skutočnosť, že P. S. mala B. P. a jeho firme V.D.D. požičať sumu 30.000.000,- Sk, ktoré B. P. nevrátil s tým, že uvedenú pôžičku mala sprostredkovať práve obžalovaná S. B.;

- obžalovaná S. B. po ukončení pracovného pomeru u P. S. nastúpila 22. decembra 1997 do firmy B. P. - V.D.D., pričom opätovne pokračovala v tej istej činnosti ako u P. S.;

- výsledky vykonaného dokazovania v danej veci jednoznačne svedčili pre záver, že nebohý B. P. sa od počiatku vedome dopúšťal podvodného konania voči poškodeným tým, že im v uzatváraných zmluvách o správe peňažných prostriedkov sľuboval výnosy vo výške od 27 do 42 %, o ktorých musel vedieť, že sú nereálne, keďže daňový základ jeho firmy v roku 1997 predstavoval len sumu 892.000,- Sk, pričom v roku 1998 bola už jeho firma stratová o 17.504.794,- Sk, ktorú skutočnosť potvrdzovali aj svedecké výpovede F. Q., pracovníčky Daňového úradu v Spišskej Novej Vsi, ktorá vykonávala vo firme V.D.D. daňovú kontrolu;

- nebohý B. P. napriek vyššie uvedeným skutočnostiam pokračoval s vyberaním vkladov od poškodených až do novembra 1999, v ktorom roku bol daňový základ jeho firmy nulový;

- z vykonaného dokazovania ďalej vyplývalo, že garanciou návratnosti vkladov mala byť technológia na výrobu cukrovínok, ako aj nehnuteľnosť, kde firma V.D.D. vyvíjala svoje aktivity, pritom bolo preukázané, že technológia na výrobu cukrovínok mala hodnotu len okolo desať miliónov Sk a predmetná nehnuteľnosť nebola vlastníctvom uvedenej firmy;

- podľa názoru odvolacieho súdu treba zohľadniť aj tú skutočnosť, že výrobná technológia na cukrovinky bola splatená už začiatkom roku 1998, pričom samotná výroba bola od počiatku stratová, čo nakoniec potvrdila aj samotná obžalovaná S. B., a v tomto smere treba zdôrazniť aj to, že ak by firma B. P. bola prosperujúca, nebol dôvod, aby si nebohý B. P. požičal tridsať miliónov Sk od majiteľky ďalšieho nebankového subjektu v Košiciach P. S., ktorú pôžičku sprostredkovala práve obžalovaná S. B.;

- zodpovedá skutočnosti, že obžalovaná S. B. bola na začiatku vo vzťahu k firme B. P. - V.D.D. v zamestnaneckom pomere, ale vykonané dôkazy svedčia pre záver, že išlo len o formálnu záležitosť, keďže obžalovaná S. B. s nebohom B. P. udržiavala intímny vzťah, pričom tomuto záveru okrem iných skutočností nasvedčovala aj tá, že síce spočiatku preberala výplatu vo výške 4 200 Sk, neskôr však už len podpisovala výplatnú pásku, pritom napriek tomu žila nad svoje finančné pomery;

- rovnako pre tento záver nasvedčovala aj skutočnosť, že 14. júna 1999 síce ukončila pracovný pomer vo firme B. P. - V.D.D., napriek tomu ešte v celkovo jedenástich prípadoch po tomto termíne vybrala od občanov vklady za účelom ich zhodnotenia a vykonávala ďalšie aktivity súvisiace s vkladmi vyššie uvedených poškodených, okrem iného vyplácala im vklady zo svojho osobného účtu (poškodení Ing. X. O., CSc., B. X., G. X.), presviedčala ich, aby nevyberali svoje vklady (poškodení G. X., X. E.), resp. aby zmluvy uzatvorili na čo najdlhšiu dobu (poškodený B. U.), predstierala solventnosť firmy V.D.D. (poškodení U. O., O., X. O.), pričom týchto aktivít sa dopúšťala v čase, keď zamestnanci firmy V.D.D. nedostávali už ani výplaty;

- pritom z listinných dôkazov a z výpovedí poškodených vyplývalo, že ich vklady sa mali použiť na podnikateľskú činnosť V.D.D., ale z výpovedí účtovníčok uvedenej firmy O. Z. a H. R., pokladníčky Q. E. a z výpovedí znalca Ing. Michala Baču bolo zistené, že uvedené vklady, ktoré prijímala výlučne obžalovaná S. B., sa nedostali do pokladne alebo na bankové účty firmy V.D.D. a vôbec neboli pojaté do účtovníctva predmetnej firmy, keďže tieto odovzdávala v hotovosti práve nebohomu B. P., o čom však

neexistuje žiadna evidencia, pretože „zošit, ktorý si za tým účelom viedla, sa stratil“;

- túto skutočnosť napokon potvrdil aj švager nebohého B. P., svedok X. Q. na hlavnom pojednávaní konanom 20. januára 2012, keď uviedol, že „činnosť nebankového subjektu V.D.D. považoval za pochybný obchod s pochybným kolobehom peňazí, na ktorý upozornil svojich priateľov, ktorí do neho vložili svoje peniaze“.

- vzhľadom k vyššie uvedenému vyvodzovať z vykonaných dôkazov iný skutkový záver môže len samotná obžalovaná S. B. majúca právo brániť sa spôsobom, ktorý uznala za vhodný a samozrejme jej zvolený obhajca, ale nikto iný, pokiaľ by nechcel prísť do rozporu s pravidlami logického úsudku a vyvodzovania;

Rovnako potom zostalo v rovine obhajobnej argumentácie aj tvrdenie obžalovanej S. B., že v posudzovanej trestnej veci je sama poškodenou, keďže do podnikateľského subjektu V.D.D. vložila v roku 1999 finančné prostriedky vo výške 2,5 milióna korún. Uvedená skutočnosť sa nedá objektívne preukázať (aj rodičia obžalovanej S. B., ktorí mali byť vypočutí k údajnému predaju ich domu, odmietli totiž vypovedať), a preto správne krajský súd vyhodnotil toto tvrdenie aj v kontexte ďalších dôkazov, z ktorých vyplýva, že nebohý B. P. a obžalovaná S. B. si od rôznych subjektov požičiavali peniaze (napr. Ing. X. Y., X. Q.) alebo mali rôzne dlhy na prenájme (napr. X. V.) ako vyslovene účelové, navyše keď predmetná zmluva o vklade finančných prostriedkov vo výške 2,5 milióna korún bola notárom overená až v roku 2009.

V kontexte týchto dôkazov potom aj tzv. „list na rozlúčku nebohého B. P.“ písaný obžalovanej S. B., vyznieva len ako jej ďalší pokus preniesť celú trestnú zodpovednosť na nebohého B. P.. Svedkyňa G. P., matka nebohého B. P. vypovedala, že jej syn pred samovraždou žiaden odkaz nezanechal, len „na fotkách od polície videla, že na tričku, ktoré mal na sebe, bolo fixkou napísané niečo v tom smere, aby sme mu ako rodičia odpustili, že nás mal rád a aby sme boli šťastní“. Ďalej uviedla, že neskôr doma našla obal s písomnosťami od nebohého syna, ktorý bez toho, aby ho skontrolovala, odovzdala obžalovanej S. B.. Podľa vyjadrenia obžalovanej S. B. sa práve v ňom nachádzal predmetný list na rozlúčku.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti prípadu krajský súd dospel k správne názoru, že v danom prípade išlo o ex post vyhotovený listinný dôkaz, keďže všetky ďalšie indicie nasvedčujú tomu, že v predmetnom obale sa nachádzala len prázdna strana formátu A4 s bianco podpisom nebohého B. P., ktorá bola následne využitá ako „rozlúčkový list“ dopísaním textu na počítači. Pre tento záver svedčia aj fotografie z miesta nálezu nebohého B. P., ktoré obžalovaná S. B. prostredníctvom svojho obhajcu predložila krajskému súdu v rámci nimi zadováženého znaleckého posudku.

Na týchto fotografiách (č. l. 780) sú zábery rúk a trička nebohého B. P., na ktorých sú napísané odkazy pre obžalovanú S. B., okrem iného - „Kiki a vedľa toho nakreslené srdiečko“ a „Kiki, prepáč moja láska - Tvoj chrobák Vilko“. Uvedené odkazy, pokiaľ ide o oslovenie obžalovanej S. B. a rovnako tak označenia ich zhotoviteľa, sú v zrejmom rozpore s tými výrazovými prostriedkami, ktoré boli použité v tzv. rozlúčkovom liste, navyše keď z výpovede svedkyne Q. E. vyplýva, že nebohý B. P. neovládal prácu s počítačom, list nebol odoslaný adresátovi, a to obžalovanej S. B., hoci išlo o list nebohého B. P. na rozlúčku pred spáchaním samovraždy, pričom tento sa mal náhodne objaviť ešte v roku 2007, ale krajskému súdu bol predložený až v roku 2009.

Preto správne postupoval krajský súd, keď nevykonával výsluch znalkyne Doc. PhDr. Márie Gažiovej, PhD., ale (okrem iných č. l. 780) tieto ako listinné dôkazy oboznámil ich prečítaním. Navyše treba dodať, že vyhodnotenie vierohodnosti tohto dôkazu (tzv. rozlúčkového listu) spadalo do kompetencie súdu, ktorý tak mohol posúdiť všetky tzv. nuansy tohto dôkazu jednotlivo a v celom ich kontexte, a nie „veštiť z kávy“, ako to obrazne povedané spravila predmetná znalkyňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd správne zistené konanie obžalovanej S. B. právne

posúdil v súlade so zákonom tak po stránke objektívnej aj po stránke subjektívnej, keď ho právne kvalifikoval ako trestný čin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., pričom obžalovaná S. B. sa ho dopustila v priamom úmysle podľa § 4 písm. a/ Tr. zák. V tomto smere sa len odkazuje na odôvodnenie tejto právnej kvalifikácie, ktorú krajský súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o uložený druh a výmeru trestu ako aj odvoláciu námietku obžalovanej S. B. o zastavení trestného stíhania pre neprimeranú dĺžku konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na svoje rozhodnutie z 18. marca 2010, sp. zn. 5 To 14/2009, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 10/2011, ktoré sa odvtedy kontinuálne a konzistentne aplikuje v totožných prípadoch.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti; musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou.

Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiaducim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obvineného, ale i poškodeného na spravodlivý proces, ale je i v rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania. Súčasne je však nutné konštatovať, že porušenie tohto práva samo o sebe nezakladá neprípustnosť trestného stíhania.

Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor) je potrebné v prvom rade považovať za pokyn či apel signatárskym štátom, aby organizovali svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva v Dohovore zakotvené, boli rešpektované.

Štát prostredníctvom orgánov k tomu určených rozhoduje o obvinených z trestných činov a zaisťuje prípadné potrestania páchatel'ov. Rozhodovanie o vine a treste v rámci trestného konania je nielen právom, ale predovšetkým povinnosťou týchto orgánov. Je celkom v rozpore so zmyslom čl. 6 Dohovoru, aby orgán činný v trestnom konaní, ktorý prieťahy v konaní spôsobil, sa tejto svojej povinnosti zbavil bez toho, aby vyvinul iniciatívu k naplneniu účelu trestného konania, ktorým je práve rozhodnutie o otázke viny a trestu.

Účelom trestného konania je predovšetkým to, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pritom má pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, na predchádzanie a zamedzovanie trestnej činnosti, na výchovu občanov v duchu dôsledného zachovávania zákonov a pravidiel občianskeho spolužitia i čestného plnenia povinností k štátu a spoločnosti (§ 1 ods.1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006).

Trestné konanie je potom ovládané základnými zásadami zaručujúcimi naplnenie vyššie uvedeného účelu trestného konania, ktoré sa uplatňujú nielen z pohľadu samotného obvineného, ale i z pohľadu práv a povinností ostatných subjektov a strán trestného konania. Predovšetkým s ohľadom na práva týchto ostatných subjektov, prípadne strán na trestnom konaní zúčastnených je akceptácia záveru o možnosti orgánu, ktorý prieťahy v konaní sám spôsobil, zastaviť trestné stíhanie, celkom neprijateľná.

Týmto postupom by bola celkom nežiaducim spôsobom modifikovaná zásada oficiality, ktorá stanovuje, že každý orgán činný v trestnom konaní má povinnosť z vlastnej iniciatívy urobiť všetko pre naplnenie účelu trestného konania, a zároveň by sa tak oslabovala funkcia trestného práva vo všeobecnom zmysle, predovšetkým funkcia ochranná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky navyše považuje za potrebné zdôrazniť, že namietaný čl. 6 ods.1 Dohovoru vôbec nestanovuje žiadnu výslovnú sankciu, ktorou by stíhal porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré je v tomto článku zakotvené a pod ktorým je uvedený celý rad čiastkových práv a slobôd, ktorého súčasťou je i právo na rozhodnutie v primeranej lehote.

Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len Súd) posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre Súdu, akými sú zložitnosť prípadu, chovanie sťažovateľa a chovanie štátnych orgánov, poprípade čo je pre sťažovateľa v stávke. Súd v žiadnom zo svojich rozhodnutí nekonkretizoval „všeobecne záväznú“ dobu, ktorú by bolo možné za primeranú lehotu považovať.

Porušenie pravidla plynúceho z čl. 6 ods. 1 Dohovoru je sankcionované vyvodením zodpovednosti štátu voči obvinenému, kedy bolo v rozhodnutiach Súdu spravidla priznané sťažovateľovi spravodlivé zadosťučinenie vo forme peňažnej náhrady a konštatované porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Nápravu porušenia práva na prejednanie vecí v primeranej lehote vo forme zastavenia trestného stíhania Súd z čl. 6 Dohovoru v žiadnom prípade zo svojich rozhodnutí však nevyvodil.

Naopak judikatúra Súdu je v tomto ohľade jednoznačná v tom smere, že zmiernenie trestu z dôvodu neprimeranosti dĺžky konania v zásade zbavuje jednotlivca jeho postavenia obete v zmysle článku 36 Dohovoru za predpokladu, že vnútroštátne orgány uznajú, či už výslovne alebo v podstate veci, že šlo o porušenie Dohovoru a uskutočnia nápravu.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia môžu odôvodniť aplikáciu § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 len za predpokladu, že použité zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Všetky tri podmienky sú ustanovené kumulatívne, a preto musia byť splnené zároveň. Ustálená súdna prax slovenských súdov v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák. zohľadňovala predovšetkým, ak nie výlučne, tie okolnosti prípadu, ktoré súviseli so skutkom ako takým a s jeho právnym posúdením, teda okolnosti, za ktorých bol spáchaný čin v zmysle § 3 ods. 4 Tr. zák., resp. rodinné a osobné pomery páchatelia, ktoré existujú v čase rozhodovania o treste.

V posudzovanom prípade bol skutok spáchaný v období rokov 1997 až 1999, pričom obžaloba bola podaná v roku 2003. O podanej obžalobe bolo krajským súdom rozhodnuté v rokoch 2008, 2012 a 2014.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obtiažnosť vecí, postoj obvinenej S. B. k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní výrazne a neprimerane presahoval dĺžku konania v porovnateľných veciach bol takou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňovala pri ukladaní trestu použiť mimoriadne zmierňovacie ustanovenie podľa § 40 ods. 1 Tr. zák. a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom s obmedzením uvedeným v ustanovení § 40 ods. 5 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie námietky obžalovanej S. B. o zastavení trestného stíhania pre neprimeranú dĺžku konania a krajského prokurátora o uložení trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe (5 až 12) rokov vyhodnotil ako nedôvodné.

Na druhej strane sa však stotožnil s odvolacou námietkou krajského prokurátora, pokiaľ tento sa

nestotožnil s druhom trestu, ktorý bol obžalovanej S. B. uložený. Rovnako odvolací súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu (počet poškodených, výška škody, miera, akou konanie obžalovanej S. B. prispelo k spáchaniu trestného činu a predovšetkým jej postoj k spáchanej trestnej činnosti a k samotnému trestnému stíhaniu) absolútne neprimeraný.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania krajského prokurátora podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a postupom podľa § 259 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanej S. B. podľa § 250 ods. 5 s použitím § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, pričom na výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovanú S. B. namiesto obligatórneho zaradenia s poukazom na § 39a ods. 2 písm. c/ a § 62 ods. 1 Tr. zák. podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa názoru odvolacieho súdu je tak z hľadiska individuálnej, ale hlavne aj generálnej prevencie, v zhode s účelom trestu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por.

Z tých istých dôvodov potom odvolanie obžalovanej S. B. podľa § 256 Tr. por. zamietol. Rovnako tak zamietol ako nedôvodné aj odvolanie poškodených Q. O., E. P. a J. Q., keďže sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou a postupom krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.